

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ. Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 30 Δεκεμβρίου,
Ἐπρωβλήθη πάλιν νὰ γένῃ ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς ὑποθήκης ἐπιτροπῆς. Τὸ πρόβλημα ἔγινε δεκτὸν, καὶ ἐδιορίσθησαν οἱ Βουλευταὶ, Κύριοι Ν. Μπούκουρας, Π. Παπ. Γεωργόπουλος, Χ. Ζαχαρίτζας, Λιβερίος Λιβερόπουλος, καὶ Ζαχαρίας Παναγιωταδης. Ἐστάλη δὲ καὶ Προδούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ τοῦ ὁποίου καθυποβάλλονται οἱ ἐκλεχθέντες εἰς τὴν ἐπίκρισιν αὐτοῦ.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῶν φροντιστικῶν λογαριασμῶν Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι, ἐπεξεργασθεῖσα τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ πρώην φροντιστοῦ τῆς Ἡλίδος Σ. Βαφιοπούλου, ἐνέκρινε νὰ τῷ δοθῶσιν εἰς ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν του γρὸς. 42,855 καὶ παράδ. 27, ἐκτὸς δύο ἀναποδείκτων ἄρθρων δέκα περίπου χιλιάδων γροσίων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν εἶχε τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, καὶ ἔμειναν ἕως αὐτῶν νὰ τὰς παρουσιάσῃ εἰς αὐτήν· παρ' ἐλπίδα ὅμως πληροφορεῖται ἡ ἐπιτροπὴ τώρα ὅτι τὸ Ἐκτελεστικὸν ἀκυροῦν τὰς ἀποφάσεις τῆς, ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ῥηθέντα Βαφιοπούλου εἰς συναλλαγματικὰς γρὸς. 51,295, καὶ διὰ τοῦτο νομίζουσα εἰς τὸ ἐξῆς περιττὴν τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ ἔργου τῆς, καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος τὴν ἀναγκαίαν ταύτην παρατήρησιν τῆς.

Κατὰ συνέπειαν αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, ἀνεγνώσθη πάλιν τὸ ὑπ' Αριθ. 14,796 Προδούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, σημειωμένον τῇ 24 Νοεμβρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείονται καὶ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Σ. Βαφιοπούλου ἔγγραφα, αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθεῖσιν δύο ἐπιτροπῶν, καὶ αἱ παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου. Τὸ Ἐκτελεστικὸν λέγει ὅτι, ἐγκρίνον αὐτὰς δικαίως, τὰς καθυποβάλλει καὶ ὑπὸ τὴν σκέψιν τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἐπ' αὐταῖς γνώμην του.

Ταυτοχρόνως ἀνεγνώσθησαν καὶ αἱ παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐφάνησαν δεκταῖς ἕως πρὸς τὰς σκέψεις τῆς ἐπὶ τῶν φροντιστικῶν λο-

γαριασμῶν Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Μετὰ ἱκανὴν δὲ συζήτησιν ἀπεφασίσθη ὅτι, ἐπειδὴ καὶ ἐπληρώθησαν εἰς τὸν Σ. Βαφιοπούλου εἰς συναλλαγματικὰς γρὸς. 51,295 παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Βουλευτικοῦ, μὴ ὅλον ὅτι ἐζητηθῇ παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ διὰ τοῦ ὑπ' Αριθ. 14,796 Προδούλευμάτος του, τὸ Βουλευτικὸν δὲν γνωρίζει αὐτὰ εἰς βάρος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου. Σύμφωναν μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐστάλη καὶ Προδούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, συνοδεῦον καὶ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν φροντιστικῶν λογαριασμῶν Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ πατριωτῶν τινων, διὰ τῆς ὁποίας λέγουσιν ὅτι ἡ διαδικαστικὴ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ, συγκεimenῇ παρὰ τῶν Κυρίων Π. Παρασκευᾶ, Π. Παπαδάκη, Α. Ροντοπούλου, Στεφάνου Βαλιάνου, καὶ Γιαννοπούλου Καλαματιανοῦ, ἐδίκασε τοὺς ἐπὶ προδοσίᾳ ὑπόπτους κατὰ τὴν προγεγονυῖαν εξέτασιν τῆς πρώτης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, χωρὶς δημοσίου συνηγόρου, τὸν ὁποῖον μὴ ἔχων εἰς ταύτην τὴν διαδικασίαν ὁ δυστυχὴς ἐνάγων, ἦτοι τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, πρέπει ἀφεύκτως νὰ χάσῃ τὸ δίκαιόν του· διότι γίνεται ἐκ μονομερείας καὶ φαίνεται ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς δίκης ταύτης ὅτι ἡ διαδικαστικὴ ἐπιτροπὴ ὑπερασπίσθη τὸν ἐνοχὸν ὡς συνηγόρος, καὶ ὅχι ὡς ἀβιλοπρόσωπον δικαστήριον, καὶ ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὰς προγεγονυίας ἐξετάσεις τῆς ὀκταμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξετάζουσα αὐτὰς νὰ ἐπικυροῖ ἢ νὰ ἀκυροῖ μὲ τὰς ἀποχρώσας αἰτιολογίας. Λέγουσι προσέτι ὅτι οἱ εἰς Μασσαλίαν ἀδελφοὶ τοῦ Π. Τζιτζινία, κατὰ τὰ νεωστὶ ἐκεῖθεν ἐλθόντα γράμματα, διετάχθη παρὰ τοῦ Μεχμέτ-Αλῆ νὰ κατασκευάσῃ δύο φρεγάτας, καὶ τὸ γένος ἡμῶν αἰσχροῦς βλασφημεῖ ἐξ ὧν δῆλον γίνεται ὅτι ὅλη ἡ οἰκογενεὶα τοῦ Τζιτζινία εἶναι προδότης τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Παρακαλοῦσι δὲ νὰ συστηθῇ ἐνεαμελὴς ἐπιτροπὴ νὰ κρίνῃ τὴν περὶ τοῦ Παντιᾶ Τζιτζινία δοθείσαν γνώμην τῆς ἐνεαμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς πενταμελοῦς, παρουσῶν εἰς τὴν κρίσιν ταύτην καὶ τῶν δύο ἐπιτροπῶν, καὶ ἔπειτα νὰ τυπωθῶσιν αἱ δικανικαὶ αὐταὶ πράξεις.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ραστάνης, Κ. Ἰωάννου Σισινη καὶ Κ. Δ. Παπ. Γιαννοπούλου, διὰ τῆς ὁποίας λέγουσιν ὅτι, ἐπειδὴ τὴν προχθὲς αἰ-

της ἤκουσαν ἐπὶ συνελεύσει τοῦ Βουλευτικοῦ τὴν κα-
αὐτῶν δοθεῖσαν ἐγγράφον ἀπόφασιν τῆς πενταμελοῦς
πιτροπῆς, ἐλυπήθησαν τόσον, ὥστε ἐλησμόνησαν νὰ
ἵπωσιν εἰς τὸ σῶμα ὅτι αὕτη ἡ ἐπιτροπὴ ἦτον ἡ ἐπι-
ραπὴ λογαριασμῶν καὶ κρίσεως, ἡ δὲν ἦτον. Ἄν ἦτον,
ἐγούσιν, ἐπιτροπὴ λογαριασμῶν καὶ κρίσεως, ἔπρεπε
να τοὺς ἐρωτήσῃ εἰς ὅσα κατηγοροῦνται, καὶ ἂν δὲν ἐδι-
καιολογοῦντο, τίτε ἂς κατεκρίνουντο. Ὅθεν δὲν ἦτον ἐπι-
τροπὴ διότι ἀπόφασις δὲν γίνεται ἀπὸ κριτῶν, χωρὶς
ἀκούσων τὰ διαφερόμενα μέρη. Τὸ Βουλευτικὸν ὅμως,
βάλλον βάσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, ἔστειλε Προ-
βούλευμα πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ νὰ δώσῃ τέλος τῆς
υποθέσεως τῶν 100,000 γροσίων κατὰ τοὺς νόμους,
θεωρουμένων ὡς ἀπλῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων,
ὅσοι ἐνέχονται εἰς τὴν ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς. Τὸ δὲ
Ἐκτελεστικόν, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ περισσύτερον, ἔστει-
λε καὶ τοὺς ἐφυλάκωσεν, μὴ συγχωροῦν εἰς κανένα τὴν
εἰσόδον καὶ ἐξόδον, τὸ ὁποῖον δὲν ἡμπορεῖ νομίμως νὰ
κάμῃ, πρὶν ἢ θελὲν ἰδεῖ ἐγγράφως τὴν ἑκπτώσιν των. Λέ-
γουσι προσέτι ὅτι ἐπλήρωσαν καὶ τὴν πρώτην δόσιν καὶ
τὴν δευτέραν, τὰ μὲν εἰς διαταγὰς, τὰ δὲ ἐβάστασαν
δυναστικῶς οἱ δυνατοὶ, ὡς γίνεται δῆλον ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ
ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας λογαριασμοῦ τῶν ἐνοικιαστῶν.
Τοὺς λείπονται δὲ καὶ ἐξ ἰδίων των γρόσ. 55 χιλ.,
καὶ εἶναι εἰς χρέος ἡ Διοίκησις νὰ τὰ συνάξῃ ἀπὸ τοὺς
δυνατοὺς ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἑδικά των 55 χιλ. γρόσια.

Ἐρωτήθη ἡ καταδικάσασα αὐτοὺς Βουλευτικὴ ἐπιτρο-
πὴ, εἰ, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, δὲν τοὺς ἐρώτησε νὰ ἀπο-
λογηθῶσιν εἰς ὅσα κατηγοροῦνται, ἡ ὁποία ἀπεκρίθη ὅτι
τοὺς ἐρώτησε, καὶ δὲν ἐδυνήθησαν οὔτε νὰ ἀπολογη-
θῶσιν, οὔτε ν' ἀποδείξωσι κάμμιαν ἀλήθειαν καὶ ὅτι οἱ
λόγοι, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ προβάλλουν εἰς τὴν σημε-
ρινὴν ἀναφορὰν των, εἶναι πάντα ψευδεῖς, καὶ ἀνίσχυ-
ροι νὰ τοὺς δικαιώσωσιν.

Μετὰ ταῦτα τὸ Βουλευτικόν, ἔχον ἀκριβεστάτας πλη-
ροφορίας περὶ αὐτῆς τῆς υποθέσεως, ὡς εἰς τὰ προ-
χθεσινὰ πρακτικὰ ἄρκετὰ ἐδηλώθη, ἐπέμεινεν εἰς τὴν
πρώτην τοῦ ἀποφασιν, δηλ. νὰ πληρώσωσιν ἀνυπερθέτως
τὰ παρ' αὐτῶν χρεωστούμενα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔδω-
καν ὑπόσχεσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ Βουλευτὴς Κ. Λυκαῦργος Κρε-
σθενήτης ὑπερασπίσθη πάλιν τὴν ἀναφορὰν τῶν ἀν-
τιπροσώπων τῆς Γαστούνης, καὶ ἐπρόβαλε νὰ τῷ δο-
θῇ ἡ ἀδεία νὰ παρῇσιάζῃ τὴν γνώμην του ἐγγράφως
εἰς τὸ Βουλευτικόν, καὶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὰ πρα-
κτικὰ. Ἐγίνε δεκτὴ ἡ πρότασις του, καὶ τὴν ἐπαρρη-
σίασεν, ἡ ὁποία αὐτολεξεὶ κατατίθεται. "Ἐχουν δι-
καιον οἱ παραστάται τῆς Γαστούνης νὰ λέγουν, ὅτι
δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα οὔτε τὸ Βουλευτικόν οὔτε τὸ
Ἐκτελεστικόν νὰ τοὺς φυλακώσῃ χωρὶς, κατὰ τὸν διορ-
γανικὸν νόμον, νὰ κριθοῦν, καὶ διὰ ψήφου νὰ γένουν
ἑκπτώται. Ἐπρεπε διὰ τοῦτα ἡ Σ. Διοίκησις νὰ μὴ
δεχθῇ τὴν ἐκ μέρους των ἐγγύησιν, διότι σήμερον δὲν
εἶναι εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἄτομα Ἰ. Σισίνης καὶ Δ. Παπ.
Γιαννοπούλου, ἀλλ' εἶναι οἱ παραστάται τοῦ ἔθνους ἐναγ-

τίον τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτεύματος. Ἐν δικαίῳ μὲν
νὸν ἔχει ἡ Διοίκησις, νὰ ἐάλῃ χερί εἰς τὰ πράγμα-
τα τῶν ἀτόμων Ἰ. Σισίνης καὶ Δ. Παπ. Γιαννοπού-
λου (ἂν τῶντι χρεωστοῦν). Δὲν τῆς συγχωρεῖται ἀ-
πὸ τὸ πολίτευμά μας νὰ φυλακώτῃ Βουλευτὰς ἐπ' οὐ-
δεμιᾷ προφάσει καὶ περιστάσει, ἐκτὸς ὅταν, κατὰ
τὸν διοργανικὸν νόμον, γένουν ἑκπτώται· καὶ τότε πάλιν
δὲν φυλακόνει Βουλευτὰς, ἀλλὰ τὰ ἄτομα, ἀ-
πλοῦς πολίτας γινομένους. "

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Μήτρου Πετρουτζόπουλου
καὶ Ν. Ἀποστολόπουλου, διὰ τῆς ὁποίας λέγουσιν, ὅτι
κατὰ τὸν παρελθόντα Μάστιον καὶ Μάϊον ἀγόρασαν ἀ-
πὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῆς Γαστούνης τὰς ἐθνικὰς προ-
σόδους τοῦ χωρίου Κάλφα διὰ γρόσ. 2860, καὶ τὰ
μὲν ἡμίσεα ἐπλήρωσαν, κατὰ τὸ ἐγκλειστον πωλητή-
ριον τῶν ἐνοικιαστῶν, διὰ δὲ τὰ ἄλλα ἡμίσεα ἔδωκαν
ὁμολογίας πρὸς τοὺς ἰδίους ἐν καιρῷ δὲ τῆς συνάξεως
τῶν καρπῶν ὑπῆγεν ὁ Κωνσταντῖνος Ἀδραμόπουλος καὶ
Παρασκευᾶς μὲ ἄλλους ἐνόπλους καὶ ἀπεδιώξαν τὸν
ἐπιτροπὸν των, καὶ οἰκειοποιήθησαν τὰ πάντα. Αὐ-
τοὶ ἀμέσως διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς
τὴν γενικὴν ἀπτυνομίαν τῆς Ἡλίδος, ζητοῦντες παρ' αὐ-
τῶν τὰ δίκαιά των· πλὴν οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπεσιώπησαν,
μὴ ἔχοντες νόμιμον ἀπολογία. Ὅθεν παρακαλοῦσι, νὰ
διαταχθῇ ὁ Κύριος Λαμπρῆς ν' ἀποδώσῃ τὰ δίκαιά των,
διὰ νὰ λάβουν τὸ ἀπαιτούμενον κύρος τὰ ἐγγράφά των.
— Ἐστάλη ἡ ἀναφορὰ αὕτη μετὰ Προβουλεύματος πρὸς
τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ νὰ διατάξῃ, ὅπου ἀνήκει, νὰ ἐξε-
τασθῇ ἡ ἀναφερομένη ὑπόθεσις· καὶ ἂν οὕτως ἔχῃ, νὰ
ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ τοὺς ἀποζημιώσωσιν.

Ἐ γ χ ὥ ρ ι ο ι ε ἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ῖ ο υ .

Ἐλάδομεν γράμματα ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν τοῦ Μεσο-
λογγίου συσταθέντος στρατοπέδου, ἀπὸ 24. Δεκεμ-
βρίου, ἐξ ὧν μνησθήμεν ὅτι ὁ Ἰμπραήμης ἔκαμεν ἀ-
πόφασιν εἰς Κιουνέρι κατὰ τὴν 12 τοῦ παρελθόντος
μηνὸς. Οἱ κατ' ἀρχὰς ἀποβάντες Ἀραβες ἦσαν περί-
που 3000 πεζοὶ καὶ ὀλίγον ἵππικόν, οἵτινες ἐνωθέντες
μετὰ τῶν ὑπὸ τὸν Κιουταχὴν χαλδούσιδων ἀρχισαν
νὰ πολιορκῶσι τὸ Μεσολόγγιον. Μετὰ τὴν πρώτην
ἀπόφασιν ἐγίνε καὶ δευτέρα, καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ στρα-
τευμα τοῦ Ἰμπραήμη εὐρίσκειται τὴν σήμερον ἐμπρο-
σθεν τῶν πυλῶν τοῦ Μεσολογγίου. Οἱ ὑπὸ τὸν Κιου-
ταχὴν Ἀλβανοὶ δυσταρεστούμενοι ἀνεχώρησαν εἰς τὰ
ἴδια, καὶ ἀφῆκαν τὸν ἀρχηγὸν των μετὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν
Τούρκους. Οἱ δὲ γενναῖοι ὑπερασπισταὶ τοῦ Μεσολογ-
γίου ἔμειναν καὶ μένουσιν ἀτρόμητοι, καὶ δὲν στοχά-
ζονται ποσῶς τὰ κινήματα τοῦ Ἰμπραήμη. Οὗτος δὲ,
ἀφ' ἧς ὥρας κατεσκήνωσεν ἔξωθεν τοῦ Μεσολογγίου,
ἔμεινε ἡσυχῆς ἕως τῆς 20 Δεκεμβρίου, καὶ ἀπὸ τῆς 21
ἀρχισε νὰ πυροβολῇ. Κατὰ δέ τινα ἀδέσποτον μὲν, πλὴν
πιθανῆν, ἀπ' Ἀλβανῶν προσερχομένην εἰδήσιν, αἱ πολι-
ορκεται τοῦ Μεσολογγίου ἐμελλόν νὰ κάμωσιν ἔφοδον

αὐτὸ κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν λαμπρὰν ἡμέραν, ἦν καὶ ὁ Ὁμέρ-πασσας Βενάνης ἐφάρμησε κατ' αὐτοῦ κατὰ τὸ 1822 ἔτος· ἀλλὰ, καθὼς ὁ κατ' αὐτὴν ἡμέραν γεννηθεὶς σωτὴρ τοῦ κόσμου ἔσωσε τότε τὸν ὀνύμῳ του λαὸν ἀπὸ τῆς βαρβαρικῆς δουλείας, οὕτως καὶ τὴν φορὰν ταύτην θέλει τὸν ἐγκαταλείψει. Τὸ Δεσδέκισταν ἐλληνικὸν στρατόπεδον κατεστάθη ἱκανὸν διὰ νὰ βλάψῃ μεγάλως τὸν πολιορκητὴν ἐχθρὸν ἔθεν. Ἐσχάτως δὲ ἔφθασεν εἰς αὐτὸ καὶ ὁ στρατὸς Καραϊσκάκης.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐξέπλευσεν ἡ ναυτικὴ μοῖρα τῆς Ἰσπρας, καὶ ἰπᾶγει νὰ ἀγωνισθῇ πάλιν ἐνδόξως, ὡς ἠκούσθη καὶ πρὸ ὀλίγου μόνῃ αὐτῇ πρὸς ὅλον τὸν ἐχθρὸν στόλον. Ἀλλ' ἐν ᾧ ἠλπίζαμεν ὅτι θέλουσιν ἐνωθῆναι τρεῖς μοῖραι ὁμοῦ, διὰ νὰ βλάψωσι τὸν ἐχθρὸν σημαντικώτερα, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν μανθάνομεν ὅτι, ἐν ᾧ ἐξέπλεεν ἡ ἀπὸ Ἰσπρας μοῖρα, εἰσέπλεεν ἡ ἀπὸ Σπετζῶν. Τοῦτο ἐλύπησε καιρῶς ὅλους τοὺς πατριώτας· διότι ἤξεύρομεν ὅτι, ὅταν ἐπιστρέψωσι τὰ πλοῖα μας εἰς τὰς νήσους των, δυσκόλως ἀποπλέουσι πάλιν. Ἀλλ' εἴθε τὴν φορὰν ταύτην ν' ἀπατηθῶμεν!

— Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔφθασαν ἕως 70 Κορίνθιοι καὶ Καλαβρυτινοὶ, εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα διαρισμένοι. Δὲν εἶναι ἀμφισβολία ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλουν φθάσει καὶ ἄλλοι, εἰς ἀποπλήρωσιν τοῦ εἰς ἐκαστὴν αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν ἀναλογούντος ἀριθμοῦ.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γ. Ἐφημερ. τῆς Ἑλλάδος!

Ἄν κρίνης ἀξίαν φωτὸς τὴν ἀκόλουθον διατριβήν μου, παρακαλῶ νὰ τὴν ἐκδώσῃς εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον σου.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σου.

Περὶ τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔχει καθόλου σκοπὸν τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγωγὴν πολιτικῶν ἀρχῶν ἐναντίον τῶν εἰς Εὐρώπῃν καθεστώτων πολιτικῶν συστημάτων, ἀλλὰ τὴν εἰλικρινῆ σύστασιν ἀληθοῦς ἐλευθερίας, τὸ ἀποδείξει πέντε ὁλοκλήρων χρόνων δοκιμὴ, καὶ ἐκλείσει τέλος πάντων τὰ συκοφαντικὰ στόματα καὶ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν μας. Ὅτι ἡ σύστασις τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας εἰς τὴν Ἑλλάδα συμφέρει ἂν ὅχι εἰς ἕλα, τεύλαχιστον εἰς τὰ περισσότερα Κράτη τῆς Εὐρώπης, καὶ ταῦτο ἀπεδείχθη σαφῆστατα, καὶ πολλοὶ πολλάκις τὸ ἐπραγματεύθησαν. Μένει τώρα νὰ ἐξετασθῇ, ἂν ταῦτο, τὸ ὁποῖον συμφέρει εἰς τὰ ἄλλα κράτη, βλάβη τῶν αὐτῶν ἀληθινὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας. Κατὰ πρώτην ᾤψιν φαίνεται ὅτι θανάσιμα βλάπτει τὰ συμφέροντά της, ἐπειδὴ ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν ἐπικράτειάν της ἓνα τόσο σημαντικὸν μέρος. Ἐγὼ δὲ εἶμαι καθόλου τῆς κοινῆς αὐτῆς γνώμης, τὴν ὅποιαν νομίζω ὅτι ἀνεξετάστως παρεδέχθησαν οἱ πολλοὶ ἔθεν κρίναι ἀναγκαῖον νὰ εἰπῶ ἐν συντομίᾳ τοὺς περὶ τούτου

λόγους μου. Πραγματευόμενος αὐτὸ τὸ τόσο διὰ τὴν Πόρταν οὐσιῶδες κεφάλαιον, πολλὰ γελοῖος ἤθελα φανῇ, ἂν ποτε ἐφантаζόμην ὅτι οἱ λόγοι μου ἤθελαν κάμει τὴν ἐπιθυμητὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Πόρταν. Γνωρίζω ὅτι οὔτε θέλουν ἀκουσθῇ, ἀλλ' οὔτε θέλουν φθάσει ἕως ἐκεῖ τὰ λεγόμενά μου· εἰς τὰ αὐτὰ τοῦ Σουλτάνου δὲν εἰσχωρεῖ παρὰ μόνον ἡ φωνὴ τοῦ κανονιοῦ· εὐχομαι μόνον νὰ μὲ ἀκούσουν ὅσοι τῶν Εὐρωπαίων πολιτικῶν θέλουν τὴν ὑπαρξιν τῆς Πόρτας ὡς συμφέρουσιν εἰς τὸ σύστημά των, ἐπειδὴ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον θέλω καὶ ἐγὼ νὰ τὴν θεωρήσω εἰς τὴν παρούσαν διατριβήν μου. Διὰ τοῦτο δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ ὁμιλήσω οὔτε διὰ τῆς θρησκείας τῶν δύο τούτων ἔθνων τὴν οὐσιωδεστάτην διαφορὰν, οὔτε διὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἠθικῆς αὐτῶν καταστάσεως, οὔτε διὰ τόσα ἄλλα αἷτια, τὰ ὅποια ἀποδείχνουν τὰ δύο αὐτὰ ἔθνη μεταξὺ των ἀκοινωνήτα. Βιβλία ἁλόκληρα ἔπρεπε τότε νὰ γράψω, καὶ ἤθελα εὐκολώτατα ἀποδείξει ὅτι αὐτὰ τὰ δύο ἔθνη, τὰ ὅποια καὶ θρησκεία καὶ ἠθικὴ καὶ φύσις ἐχώρισεν, ἄνθρωπος δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὰ ἐνώσῃ· ἀφ' οὗ μάλιστα τὸν πολιτικὸν τοῦτον δεσμὸν ἀντὶ νὰ τὸν λύσῃ, τὸν ἔκοψεν ἡ ἐπανάστασις· θέλω μόνον κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐξετάσω τί θὰ χάσει ἡ Πόρτα, ἂν ἐλευθερωθῇ ἡ Ἑλλάς. Διὰ νὰ εὐρωμην τοῦτο, ἂς παρατηρήσωμεν τί ἐκέρδιζεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πρὶν τῆς ἐπαναστάσεώς μας, καὶ τί θὰ κερδήσῃ, ἂν ποτε τὴν ὑποτάξῃ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποδείχνηται, ἂν ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος βλάβη ἢ ὅχι τὰ συμφέροντα τῆς Πόρτας. Εἰς ὅλους εἶναι γνωστὸν ὅτι διὰ τὴν δυσπιστίαν, ἡ ὁποία δικαίως πάντοτε ἐβασίλευε μεταξὺ τοῦ κρατοῦντος Ὀθωμανικοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ κρατομένου χριστιανικοῦ λαοῦ, ἡ Πόρτα δὲν ὠφελήθη ποτὲ ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους της, μὴτ' ἦτον δυνατόν νὰ ὠφελήθῃ, ὅσον ὠφελοῦνται τὰ ἄλλα κράτη, εἰς ὑπεράσπισιν τῶν ὁποίων μάχονται μέχρι θανάτου οἱ ὑπηκοοὶ των. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν δεσπότην, ὅστις ἐλπίζει νὰ πολεμήσῃ δι' αὐτὸν ὁ ἀλυσσοδεμένος σκλάβος του, ὅταν μάλιστα τύχῃ νὰ εἶναι ὁ σκλάβος αὐτὸς καὶ φύσεως δεξιότερος ἀπὸ τὸν δεσπότην του, αἰσθάνεται δὲ καὶ τὸ ὄνειδος του. Ἡ Πόρτα ἐγνώρισεν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν πολλὰ καλὰ, καὶ ὅσαις φοραῖς ἐμπλέχθη εἰς πόλεμον, ὅχι μόνον δὲν ἐκίνησεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν της τοὺς Ῥαγιαδες, ἀλλὰ μάλιστα καὶ ἐπρόσχε, μήπως οἱ ἴδιοι Ῥαγιαδες της σηκώσιν καὶ αὐτοὶ πόλεμον μέσα εἰς τὴν ἐπικράτειάν της, καθὼς καὶ τὸ ἔπαθε. Τὰ φεγμῶνά της εἰς τὴν Ἑλλάδα πολὺ ὀλιγώτερον πάντοτε ἄξιζαν ἀπὸ τὰ μπουγιουρτιά τῶν πασσάδων της· ταραχαὶ καὶ ἀκαταστασίαι δὲ τῆς ἑλευθέρου ἀπὸ τὴν ἐπικράτειαν οἱ ἀδύνατοι πασσάδες, ὡς ἀδύνατοι, δὲν τὴν ἄξιζαν· οἱ δυνατοὶ, ὡς δυνατοὶ, δὲν τὴν ἄκουαν. Εἰς τί λοιπὸν ὠφελεῖτο ἡ Πόρτα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα; μόνον εἰς χρήματα· ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν ὅτι, καὶ ἂν ὑπέμετρα ἐπλήρουν οἱ ἐλευενοὶ της Ῥαγιαδες, ὀλιγώτατα ἔμειναν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον. Ἰδοὺ λοιπὸν τί θὰ χά-

σε ἡ Πόρτα, ἂν χάσῃ τὴν Ἑλλάδα, μόνον καὶ μόνον μίαν φούκταν γρόσια, ἐπειδὴ αὐτὰ μόνον ἐκέρδιζεν, ὅταν τὴν ὥριζε, καὶ ἀμοιβολία δὲν εἶναι, ὅτι καὶ πολλὰ ὀλιγώτερα εἰς τὸ ἐξῆς θὰ κερδήσει, ἂν τὴν ὑποτάξῃ, διὰ τὰ ἀνήκουστα κακὰ, τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν κατοίκων τούτων τῶν τόπων· ἀλλὰ διὰ τὰ τὴν ὑποτάξῃ ἡ Πόρτα, ἡξεύρει τί ἐξοδεύσει, καὶ τί θὰ ἐξοδεύσει· ἡξεύρει τάχα καὶ τί θὰ πάθει; Ἀφῶν κατὰ μέρος τὸ ἀβέβαιον τοῦ πολέμου· αἱ δυνάμεις, ὅπου μᾶς ἔχυσεν ἡ Πόρτα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνός μας, καὶ ὅπου ἐφθάρησαν εἰς τὴν ἰδίαν Ἑλλάδα, εἶναι τρομακτικὴ δεῖξις πρὸς τὴν Πόρταν τῆς ἀβαιβαιότητος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιχειρήματός της· τόσο καλὰ τὸ εἶδε καὶ ἡ ἰδία, ὥστε ἔπεσεν εἰς ἄκραν ἀμηχανίαν, καὶ ἐκαταδέχθη καὶ ἐπρόστρεξεν εἰς τὸν δυνατόν Εὐρωπαῖον πασσᾶν τῆς Αἰγύπτου, τὸν ὅποιον ἤθελε κάμει νὰ πάθῃ ὅσα ἔπαθεν ὁ Ἀλή-πασσας Τεπελενλῆς, καὶ διὰ τὸν ἰδίον λόγον, διὰ τὸν ὅποιον ἐκεῖνος τὸ ἔπαθεν, ἂν δὲν τὴν ἐχρησίμευεν ἡ δύναμις τὸν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. Ὡς ὑποθέσωμεν ἐν τοσούτῳ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐνίκηθη κατὰ κράτος· ἀπὸ ποῦν ἐνίκηθη; ὅχι βέβαια ἀπὸ τὸν Σουλτάνον· ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς πάντοτε τὸν ἐνίκησε καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης· ἀλλὰ ἀπὸ τὸν πασσᾶν τῆς Αἰγύπτου. Πολλὴ γνῶσις δὲν χρειάζεται, διὰ νὰ γνωρίσῃ κανεὶς ὅτι τὰ συμφέροντα αὐτοῦ τοῦ πασσᾶ δὲν εἶναι τὰ συμφέροντα τῆς Πόρτας· τί ἐκατόρθωσε τότε μὲ τοῦτο ἡ Πόρτα; ἔκαμε πολὺ δυνατότερον ἓνα πασσᾶν μεγαλόβουλον καὶ μεγαλοπράγμονα, ὁ ὅποιος δὲν περιπατεῖ τὴν τετριμμένην τοῦ Διθανιοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁδόν, ἀλλὰ ἀκούει τὰς ἐνδόξους διὰ τὸν εαυτὸν του, καὶ ἀτίμους καὶ ὀλεθρίους διὰ τὴν Πόρταν συμβουλὰς τῶν Εὐρωπαίων, δεχόμενος τὴν στρατιωτικὴν τακτικὴν των, τὸ σύστημα τῆς οἰκονομίας των, καὶ, εἰς ὅσον ἡ περιστάσις καὶ ἡ θρησκεία τὸν συγχωρεῖ, καὶ τὸν τρόπον τῆς πολιτικῆς των· ἓνα πασσᾶν τέλος πάντων, ὁ ὅποιος εἰς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος ἠσθάνθη περισσότερον παρά ἄλλην φορὰν ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἴσως ἀγνοοῦσεν, ἡγουν τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν πραγματικὴν ὑπεροχὴν του ἀπὸ τὴν Οθωμανικὴν Πόρταν, ἐπειδὴ ἐνίκησε λαόν, ὁ ὅποιος κατεντρόπισσε τὴν Πόρταν, καὶ τὴν ἀπέδειξεν ἓνα ὑπερήφανον τίποτε. Ἄλλος πόλεμος τότε τὴν χρειάζεται, διὰ νὰ ταπεινώσῃ τὸν Μεχμέτ-Ἀλὴν, καὶ ἄλλον Μεχμέτ-Ἀλὴν δὲν ἔχει τὸ κράτος της διὰ νὰ τὸν σηκώσῃ ἐναντίον του· ὅθεν ἡ Πόρτα θὰ βιασθῇ τότε νὰ κλινῇ τυφλῶς καὶ αἰσchrῶς τὸν ἀνχένα εἰς τὰ θελήματά του, καὶ θὰ καταναθεματίζει τὴν ὥραν, ὅπου ἀπεφάσισε νὰ τὸν μεταχειρισθῇ μέσον τῆς ἀλώσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξω ἀπὸ αὐτὸν τὸν κίνδυνον, τὸν ὅποιον τρέχει φανερά φανερά ἡ Πόρτα, καὶ ἐγὼ τὸν θεωρῶ ὡς βέ-

βαιον, παρρησιάζεται καὶ ἄλλος σήμερον, ὑπέρμεγας τοῦτος καὶ σημαντικώτατος, ἐπειδὴ ἴσως εἶναι περὶ τῶν ὅλων. Πλησιάζει τώρα περισσότερον παρά ἄλλην φορὰν ἡ ἡμέρα, εἰς τὴν ὅποιαν ἡ ὑδρισμένη Ῥωσσία θ' ἀστράφει, θὰ βροντήσῃ, καὶ ἐναντίον της θὰ ρίψῃ τοὺς τρομεροὺς κεραυνούς της δικαίας ὀργῆς της· τί θὰ κάμει τότε ἡ Πόρτα εὐρισκομένη εἰς πόλεμον μὲ τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴν ἡμποροῦσα νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν πασσᾶν τῆς Αἰγύπτου; ἂς τὸ στοχασθοῦν καλὰ οἱ φίλοι της, διὰ νὰ πάρῃ αὐτὴ σωστικὰ μέτρα ὅσον ἔχει καιρὸν.

Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν ἐπιθυμῶ κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐκτείνω, ὅχι μόνον ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος, δὲν βλάπτει καθόλου τὰ συμφέροντα τῆς Πόρτας, ἀλλὰ μάλιστα τὰ ὠφελεῖ· δὲν τὰ βλάπτει, ἐπειδὴ ἡ Πόρτα χάνει, καὶ χάνει διὰ πάντα τὴν Ἑλλάδα, διότι δὲν θὰ ἡμπορέσῃ ἡ ἰδία νὰ ξαναστερεώσῃ εἰς αὐτὴν τὸ κράτος της, τὸ ὅποιον καὶ ἂν ἦτον δυνατόν νὰ ξαναστερεωθῇ, τὸ κέρδος της, καθὼς ἀπεδείχθη, ἡθέλεν εἶναι μόνον μία φούκτα γρόσια· ὠφελεῖ τὰ συμφέροντά της, διότι δὲν δυναμόνει περισσότερον τὸν ἀρκετὰ δυνατόν ἐχθρὸν τῶν συμφερόντων της, τὸν Μεχμέτ-Ἀλὴν, καὶ ἡμπορεῖ νὰ συγκεντρώσῃ ἐνταύτῳ καὶ τὰς δυνάμεις της εἰς τὴν πιθανωτάτην περίστασιν τοῦ Ῥωστικοῦ πολέμου, ὅταν θέλῃ κτυπηθῇ κατακέφαλα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Παρισίων, 23 Νοεμβρίου.

Τὸ ἐν Γενεύῃ ἐλληνικὸν κομιτάτον ἐσύναξε 30,000 φράγκα ἐκ τῆς κατ' αὐτὴν τὴν πόλιν γενομένης συνδρομῆς. Ἀγόρασεν ἤδη 1000 τουφέκια, καὶ ἄλλα εἰς καθοπισμὸν ἐπιτήδεια, τὰ ὅποια θέλουσι σταλθῇ ὅσον τάχιστα πρὸς τὴν ἐλληνικὴν διοίκησιν εἰς τὸ Ναύπλιον. (Étoile)

— Αἱ μικραὶ βραδύτητες, τὰς ὁποίας πᾶσχει συνεχᾶς ἡ εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν ναυτιλία διὰ τοὺς ἐναντίους ἀνέμους καὶ τὰς εἰς τὴν Θάλασσαν αὐτὴν ἐπικρατούσας γαλήνας, ἠνάγκασαν μίαν Ἀγγλικὴν συντροφίαν νὰ θέσῃ κατὰ νοῦν νὰ κατασκευάσῃ ἱκανὰ ἀτμοκίνητα πλοῖα, νὰ ἐφέλκωσι τὰ ἐμπορικὰ, καὶ νὰ διατηρῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τοῦ Γιβραλταρ, τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν διαφόρων ἄλλων μεταξὺ λιμένων. Ἐργάζονται μὲ δραστηριότητα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν κατασκευὴν πολλῶν πλοίων, τὰ ὅποια θέλουσι χρησιμεύσει ῥητῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. (Ἡ αὐτή.)